

[Ivar Nørgaard]

Sluttelig vil jeg henvende mig til udenrigsministeren.

Udenrigsministeren har med rette klaget over kommissionsformand Delors og hans optræden med synspunkter om, at små lande ikke i fremtiden skal have indflydelse. Udenrigsministeren har med rette sagt, at det fører til nejstemmer. Men udenrigsministeren har samtidig sagt, at han tror, at Socialdemokraterne også er skyld i de mange nejer. Hvorfor? Jo, siger udenrigsministeren, fordi Socialdemokraterne ikke er oppe på barrikaderne sammen med ham.

Jeg ved ikke, hvad det er for barrikader, udenrigsministeren stiger op på. Jeg tror, at udenrigsministeren forveksler dem med bonede gulve ude på forskellige slotte og med midtage med kronede eller ukronede statsoverhoveder, for jeg ser ikke udenrigsministeren ude i forsamlingerne, men jeg læser tit om, hvor han befinder sig.

Vi Socialdemokrater deltager aktivt i oplysningsarbejdet og har gjort det i flere måneder.

Formanden:

Det er en ganske væsentlig debat, der foregår, og jeg vil foreslå, at vi koncentrerer den til debat her fra talerstolen og ikke rundt omkring i salen.

Bjørn Westh (S):

Jeg er enig i, at det er en vigtig debat.

Ved førstebehandlingen omtalte jeg på Socialdemokratiets vegne især fordelene med hensyn til miljøpolitik, hvor der sker væsentlige fremskridt, hvad angår formålparagraf og principper samt især med hensyn til vedtagelse af nye regler. Flertalsafgørelser ved jord-, luft- og vandforurening samt affaldsbehandling og mulighed for adfærdsregulerende miljøafgifter vedtaget med flertal er gode, gedigne miljøfremskridt.

Jeg omtalte også det arbejdsmarkedspolitiske område, hvor flertalsafgørelser vedrørende minimumsregler for arbejdsvilkår, sikkerhed, sundhed, information, høring og ligestilling er gode forbedringer.

Det er også godt, at arbejdsmarkedets parter nu inddrages direkte i processen med at lave nye minimumsregler på EF-plan, og at disse regler kan gennemføres gennem overenskomster.

Ved førstebehandlingen omtalte jeg endvidere de plusser og minusser, Socialdemokratiet finder der er i udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

Ved andenbehandlingen havde jeg lejlighed til at omtale uddannelses- og kulturpolitik samt forbrugerpolitik.

Med hensyn til uddannelses- og kulturpolitik skal jeg derfor i dag blot fastslå, at Traktatens målsætning er mangfoldighed og udtrykkelig ikke ensretning.

Her ved tredjebehandlingen vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om det, man har kaldt det demokratiske underskud. Socialdemokratiet har arbejdet for forbedringer. Det danske memorandum arbejder for forbedringer. Vi ser gerne mere åbenhed i EF-samarbejdet. Vi synes, at en slags lovgivende forsamling som Ministerrådet bør holde åbne møder, når større principielle spørgsmål skal drøftes. En debat om øget vækst og beskæftigelse på en miljømæssigt bæredygtig måde kunne f.eks. være et godt emne for et åbent møde. Men især åbenhed i forvaltningen er et demokratisk ønske. Der skulle meget gerne komme noget konkret ud af Erklæringen om Åbenhed, som Kommissionen senest i 1993 skal reagere på med en rapport om foranstaltninger, der kan øge offentlighedens adgang til oplysninger, som EF-institutionerne råder over. Dette arbejde skal helst også munde ud i forenklinger.

Traktatforslaget, som vi skal tage stilling til, mindsker altså det eksisterende såkaldte demokratiske underskud.

Samarbejdsproceduren mellem EF-Parlamentet og Ministerrådet udvides. Et almindeligt direktiv vil nu normalt blive drøftet offentligt mindst to gange i EF-Parlamentet, mindst to gange i Markedsudvalget, muligvis også i folketingssalen og mindst to gange i Ministerrådet. Proceduren vil tage flere måneder, så man kan ikke sige, at der er tale om en udemokratisk proces. Men vi ser som sagt gerne, at nogle af møderne bliver offentlige.

EF-Parlamentets indflydelse øges gennem forkastelsesretten på visse områder ved indførelse af en ganske vist svag initiativret og ved muligheden for at nedsætte undersøgelsesudvalg.

Der oprettes ifølge Traktaten en ombudsmandsinstitution efter dansk mønster.